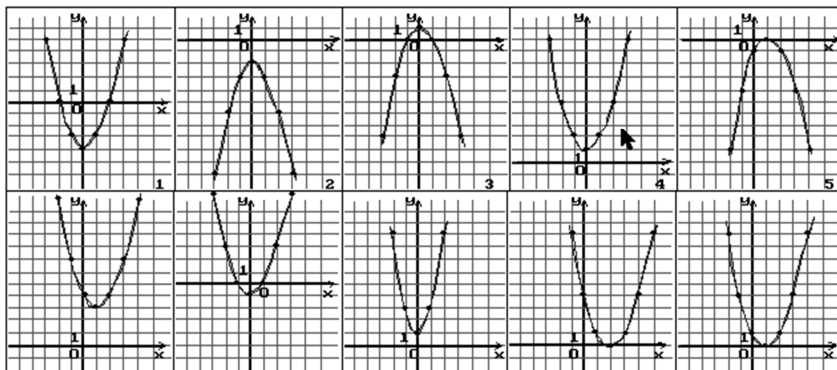

знань, яке є по природі своїй також навчанням.

В Харківському Національному автомобільно-дорожньому університеті розроблені комп'ютерні технології для вивчення математики іноземними слухачами підготовчого відділення. При розробці цих комп'ютерних тестів була задіяна група фахівців професіоналів- програмістів, група фахівців – математиків. Це трудомісткий процес – підготовка текстів для таких технологій. Ці технології суміщують навчання з тестуванням. За декілька підходів до теми, яку засвоює студент, в його підсвідомості відкладається об'єкт, який студент має засвоїти. Нижче наводиться один з прикладів за темою «Квадратична функція»

$$y = x^2 + 1$$

Вкажіть на малюнку графік функції

Студент аналізує інформацію, наведену на малюнку, обирає відповідь. На екрані з'являється оцінка результату в балах. Робота „студент – персональний комп'ютер” носить характер індивідуальної роботи, яка направлена на підвищення рівня творчого мислення.

Література

1. Е.А.Елецкая, М.М. Бубличенко. Методы и приемы НЛП и как они работают. Фенікс. 2007.
2. Спільна декларація міністрів освіти Європи // Болонський процес: Документи. – К., 2004. -25 с.

ДИДАКТИЧНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ШКОЛЯРІВ

Магда В.І. (м. Полтава, Україна)

Педагогічна наука дослідила, що лише 20% вербально поданого матеріалу запам'ятовується учнями, 45% – при застосуванні аудіо- та відеоматеріалів, а 75% запам'ятовування досягається в процесі дискусій та ігор.

Гра тільки зовні здається безтурботним заняттям, а насправді вимагає від гравця максимум розуму і енергії. Одна з її переваг полягає в тому, що вона вимагає активності від кожного учня. Емоційний настрій на гру спонукає учня підпорядковувати свою поведінку, всі свої дії вимогам, правилам гри.

Дидактична гра – творча форма навчання, виховання та розвитку школярів. Вона розвиває спостережливість, увагу, пам'ять, мислення, мову, кмітливість, а тому ігри використовують при вивченні всіх шкільних предметів. В терміні «дидактична гра» наголошується її педагогічна спрямованість, відобра-

жається багатогранність застосування з урахуванням дидактичної мети і рівня підготовки школярів. Використання дидактичних ігор є важливим методом інтенсифікації навчальної діяльності учнів, сприяє створення пізнавального мотиву, посилює увагу до змісту матеріалу та працездатності школярів, почуття відповідальності за успіхи у навчанні всього колективу класу та кожного учня зокрема.

У дидактичних іграх виробляється автоматизм дії, серйозне ставлення до предмета, реалізуються дії, змагання, самоврядування, виховання через колектив, творчість, відповідальність кожного за колективні дії. У процесі гри виробляється вміння логічно думати, шукати нові ідеї.

Дидактична гра – приклад універсальної діяльності, оскільки містить багато якостей інших видів діяльності. Гра допомагає розвивати допитливість, тренує пам'ять, увагу, вміння логічно мислити.

Ігри – «гімнастика розуму», тренінг з комунікабельності, вони допомагають згуртувати колектив, виховати самостійність, ініціативу. В ігровій діяльності, завдяки моменту умовності, легко виконувати основні фактори, що визначають комунікативні зв'язки.

Дидактичні ігри, з точки зору вчених-психологів, мають наступні функції: встановлення суб'єкт-суб'єктних відносин; перетворення зовнішніх дій у внутрішні; усвідомлення дій; розвиток мислення; привчання до праці.

До дидактичних функцій ігор, крім того, належить формування контролю, самоконтролю, самокорекції, формування пізнавального інтересу та пізнавальної активності.

Гра, як форма навчальної діяльності, має багато конкретних проявів. Класифікація ігор, в наш час, дуже різна: рольові та ділові ігри, ігри-змагання, ситуаційно-рольові, режисерські, ігри-драматизації, рухливі ігри з вербальним компонентом, імітаційні та інші.

Отже, застосування дидактичних ігор підвищує пізнавальну активність у єдності її компонентів: пізнавальної самостійності, ініціативності, мобільності та повноти знань.

ПОГЛЯДИ О.Я.ГЕРДА НА ФОРМИ, МЕТОДИ І МЕТОДИЧНІ ПРИЙОМИ ВИКЛАДАННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

Малько Н.М. (м. Ніжин, Україна)

Основне завдання реформи школи – виховання ініціативної, творчої, самостійно мислячої особистості. У зв'язку з цим іде активний пошук нових форм і методів навчання, які б сприяли розвитку дитини, її активності, творчого потенціалу, здібностей до самостійного надбання нових знань.

Формування нової концепції середньої освіти, зміна змісту, методів і форм навчання в середній школі неможливі без урахування наявного вітчизняного педагогічного досвіду. Такий підхід необхідний, оскільки проблеми, що стоять перед сучасними викладачами природничих дисциплін, багато в чому схожі з тими, які намагалися вирішити педагоги-природники в минулі десятиріччя.

Прогресивні педагоги другої половини XIX ст. свої зусилля спрямовували на пошук ефективних методів і форм навчання. Одним із таких педагогів був Олександр Якович Герд, працями якого було покладено початок науковій методикі викладання природничих дисциплін. О.Я. Герд на перше місце ставив методи викладання, які виховують самостійність мислення, спостережливість, пізнавальний інтерес. Свої методичні погляди педагог досить глибоко підкреслював досконалим знанням учня, аналізом його психіки. Розуміючи, що методи навчання мають спиратися на закономірності засвоєння учнями нових знань і